

Catedrala ortodoxă

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Redactor: Pr. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

O VEDENIE

Un document aflat în biserica din Alba-Iulia conține următoarea însemnare:

„1768 Dechemorie în 3 zile în noaptea spre Mucenița Varvara.

Când am fost la preoție mi s'o arătat o vedenie în noaptea dintâi la diaconie că umblam singur printr'o grădină și era iarnă și grădina era tot plină de pomi înfloriți și pe jos era tot flori și eu umblam singur printre flori.

Iară a doua noapte la preoție am văzut în vis această vedenie: că mă dusei după obicei în biserică și aflai doi arhierii bătrâni în biserică. Arhierii era amândoi cu barbe sure unul ca altul de o potrivă și mă luară amândoi arhierii și mă duseră în mijlocul bisericii aproape de sfeșnicile cele mari, și ținea amândoi cu mâinile o coroană toată de aur frumoasă, ca merele cele mucedu, și o ridicară amândoi arhierii coroana cea de aur și o puseră în cap la mine și intra coroana în cap la mine până la jumătate nasul și ei tot ținea de coroană amândoi și iară o luară din cap dela mine. Și eu am zis că ce o luați coroana, iară arhierii grăiră cătră mine, că nu este a ta, ci este a Craiului Apafi Mihai. Eu zisai că n'au fost crai aicea că aicea este țara românească, ci au fost la noi în Bălgrad. Iară ei ziseră, aici o fost întâi.

Această vedenie cine ar putea a o deslega ar fi plin de Duhul sfânt. Popa Nicolae neunit la Bălgrad întâi.

Vedenia de mai sus a preotului Nicolae Rațiu din Alba-Iulia, ea însăși, nu are vre-o importanță documentară, Hirotonirea lui s'a săvârșit în București. Venind din Alba-Iulia, a adus cu sine și reminiscențele trecutului din urmă cu a-

proape o sută de ani, pe cari le cunoștea foarte bine din tradiția locală, iar în capitala României is'au refractat în vis unele momente din trecut. Știa că Mitropolitul Atanasie fusese hirotonit în 1698 în București de doi arhierii, patriarhul Dosoftei și mitropolitul Teodosie, poate tocmai în forma descrisă în vedenie. Schimbă coroana arhierescă cu coroana lui Apafi, poate o aluzie la defecțiunea lui Atanasie. Iar afirmația că Apafi a fost întâi în Muntenia și apoi în Bălgrad poate fi o aluzie la faptul că după războiul lui Rakoczy II în alianță cu Matei Basarab împotriva Poleniei Apafi a fost nevoit să petreacă un timp în Muntenia înainte de a se întoarce în Ardeal.

Insemnătatea istorică a documentului constă însă pentru Alba-Iulia în faptul că preotul Nicolae Rațiu n'a fost parohul bisericii din Maier, greșală care s'a strecurat și în unele cărți de istorie, ci parohul bisericii centrale și mai târziu protopop, ceea ce se confirmă de altfel și în matriculele parohiei centrale.

Nicolae Rațiu s'a născut în 1750 și în vârstă de 18 ani s'a hirotonit în 1768 la București, deoarece în Ardeal nu era episcop. Dionisie terminase în 1767, iar Georgevici, urmașul lui n'a venit să și ocupe postul în Ardeal. Nicolae a luat drumul Bucureștilor ca mulți

înaintași ai lui și s'a întors ca preot al parohiei centrale din Alba Iulia, în care calitate a spovedit pe Horia în 1785. S'a făcut deci eroare când în vremea mai nouă s'a fixat pe peretele bisericii din Maier însemnarea, că Popa Nicolae Rațiu a fost parohul acestei

biserici. Insemnarea trebuie înlăturată ca să se evite eventuale confuzii în legătură cu acest preot, care a avut la un moment dat un rol important în viața Alba-Iuliei și a neamului peste tot.

Dr. Seb. Stanca

Atitudine pastorală

Indatoririle pastorale ale preotului, totdeauna îl reclamă să fie „tuturor toate”. Nici un gest de părtinire sau răzbunare, nu cadrează cu misiunea lui. Însăși noțiunea de „părinte”, arată în mod semnificativ comportarea cu credincioșii săi.

Și dacă în vremuri pacifice, „părintele” stă în mijlocul turmei asemenea păstorului harnic și deștept, jertfindu-se ca lumina ce arde spre a lumina întunerecul; cu atât mai mult vremurile grele ale războiului așteaptă dela preot o deosebită atitudine, față de obligațiile pastorale. Această atitudine nu trebuie să pornească din alt izvor, decât din curatul îndemn evanghelic, al iubirii de aproape lui.

Războiul crează în parohie o atmosferă specială, încărcată cu grijile și necazurile inerente împrejurărilor. Prin vâltoarea lor, figura preotului apare ca singura mângăere și îndrumare. Slujitorul lui Dumnezeu, este miruit în plin cu mirul încrederii și dragostei. Cei de acasă ca și cei ce luptă departe, pe frontul eroismului fără pereche, vreau să știe pe preot, omul lui Dumnezeu, sprijinitorul celor lipsiți, îndreptătorul greșelilor și împărțitorul dreptății. Cu alte cuvinte, vād în preot, „părintele” lor.

Și cât de amară trebuie să fie durerea, când preotul —

prin faptele proprii — înșală această fiască încredere a c-noriașilor săi. Nici nu eutez să-mi imaginez un astfel de preot, care și-ar putea imprima în inima fiilor săi duhovnicești, icoana negativă a purtării de grijă față de trebuințele lor sufletești ori trupești.

Preotul nostru, și așa îl cunoaștem totdeauna, se menține pe principiul evanghelic și chemarea lui se dăruiește tuturor, spre zidirea Bisericii și Neamului deopotrivă.

Mă gândesc în mod special, la încredințarea primită de a participa în consiliul de ajutorare a celor concentrați. Este o obligație impusă nu numai de creștinism, ci și de Neam. Judecata lui luminată, simțul de dreptate, puterea sufletească de a se ridica peste micile părtiniri păgubitoare, dar mai ales chemarea sfântă de a fi „părintele” tuturor, fac participarea lui în acest consiliu, absolut indispensabilă unei sănătoase hotărâri.

Această obligație pastorală, odată cu greutățile ce-o întovărășesc, firește că-i aduce și o bucurie și podoabă sufletească. Mulțumirea revărsată în casele celor avizați la ajutor, bucuria celor de pe front de a ști familia lor sub scut și acoperământ bun, vor contribui și mai mult la cimentarea dragostei reciproce între păstor și păstoriți.

(urmare în pag. 3-a)

Evanghelia

Matei c. 14, sth. 22-34.

Umblarea lui Iisus pe mare constituie de bună seamă, una dintre dovezile aduse pentru arătarea dumnezeirii sale. Supunerea puterii valurilor mării sub picioarele Lui cum și încetarea vântului, au scos din sufletele apostolilor mărturisirea credinței: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești!”

Aceeași credință trebuie să nască în inima fiecărui creștin, citirea istorisirii evangheliei de astăzi. Dacă nu ne este dat să vedem și noi, cum Domnul calcă pe spinarea mării înfuriate, ca apoi să ne minunăm și să credem într'nsul; avem în schimb alt îndemn, care stăruie să deștepte în noi adevărul, că peste valurile trecătoare ale vieții stăpânește numai Dumnezeu prin evanghelia Fiului său.

Acest îndemn este învederat din puternica asemănare a umblării lui Iisus pe apă cu însăși viața noastră pământescă. Căci ce este această viață, decât o mare înfuriată care ridică în calea noastră atâtea valuri de suferințe, necazuri, întâmplări și foarte puține clipe de liniștitoare bucurii.

În vâltoarea acestor mari frământări ale vieții, noi ne strecurăm cu multă trudă și părem ca o corabie în mijlocul furtunii.

Incunjuțați pretutindeni de valurile grele ale vieții, adesea credem că ceea ce însoțește Biserica pentru ușurarea greului vieții, este numai „o nălucă”, un fapt ce nu e stare să toarne gândurilor și faptelor noastre un alt tipar de viață. Este aceasta un semn de suflet mic și de inimă slabă.

Vrășmașul ne amăgește fie cu lucruri plăsmuite sau pipă-

ite, fie prin iubirea de bunurile de față sau prin frica de relele viitoare și așa departe fiind de Iisus, învătătura Lui ne pare o nălucă și nu lumina ce singură poate alunga întunecul tuturor suferințelor.

Ceeace poate să întărească și mai mult credința greșită, că Evanghelia Domnului n'ar fi în stare să fericească pe om este și împrejurarea următoare.

Sunt unii oameni, copleșiți de greutatea vieții și dornici de a-le stăpâni spre a putea gusta din paharul fericirii, ca și Petru, calcă peste toate îndemnurile trecătoare ale vieții, și prin înfrânare, răbdare, și căință, aleargă spre Iisus. Drumul acesta este greu, spinos și sfârșitul lui aducător de fericire, nu se arată curând. De aceea, ei cad, se poticnesc și valurile lumii iar îi cuprind.

Numai cel ce pășește pe acest drum al înfruntării valurilor vieții, cu credință tare în Iisus, poate să ajungă a fi stăpân pe viață și patimile acesteia. „Doamne mântuește-ne, că perim!”, trebuie să fie mărturisirea sufletului încercat de ispită și dorința de a recunoaște neputința sa și a recurge îndată, cu o credință vie, la Acela care singur poate a ne mântui.

Lăpădând astfel toate ispitele, încercările de fericire prin tot ce este strein de Evanghelia și apropiindu-ne de Iisus cu tăria credinței apostolilor, vom afla adevărul, că Mântuitorul singur poate să ne poarte pașii vieții mai presus de patimi și necazuri.

Căci El: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu este!”

Pr. T. Ciuruș

Din poeziile lui N. IORGA

Bagă de seamă

Din turnu sorții
Îți strigă morții
Viers de aramă:
Bagă de seamă!

Palima-și are
Răscumpărare:
Când se destramă,
Bagă de seamă!

Iară norocul,
Când schimbă locul,
Îți cere oamă:
Bagă de seamă!

MULȚUMIRE PUBLICĂ

Consiliul parohial din parohia Mărișelu, prot. Cluj-Huedin, aduce pe această cale cele mai călduroase mulțumiri următorilor donatori:

1. D-lui Gheorghe Toader, proprietar de fabrică de cherestea din comuna Măguri, pentru 1 covor persian în val. de 8000 Lei.

2. D-lui Victor Pop, notar pentru 1 prapor în val. de 5200 lei.

3. Parohianului Purcel Filip și soția sa Ana pentru un chivot în valoare de 6200 lei.

4. Mai multor parohieni din parohie pentru 1 prapor în valoare de 5200 lei.

Bunul Dumnezeu să-și primească jertfa și să-și răsplătească din darurile sale cele bogate.

Pr. Al. Fodor, paroh.

SEMIDOCTII

Nu-i nimic mai periculos pentru o familie, o societate sau chiar un neam ca pleava sterilă a semidoctilor, adică a celor înși îngâmfati și îndrăzneți, dar lipsiți de elementele necesare ale unei pregătiri serioase.

Semidoctul este o ființă a parte, gata oricând la orice lucru, neavând nici frâna morală pentru a fi oprit dela orice faptă mârșavă și nici cunoștințele trebuitoare pentru a-și da seama de greutatea însărcinării sau de datoria elementară față de semenii lui.

Orbit de întunecul și zăpăcala din capul său pătrat, semidoctul merge înainte spre scopul său unic, care de cele mai multe ori se reduce, fie la interese mărunte, fie la vanități condamnabile, totul fiind privit, la acest individ fără „coloană vertebrală”, prin prisma eului său, devenit pentru el, o morișcă, în jurul căreia se învârtește lumea!

Incapabil prin aroganța, încăpățănarea și neputința sa organică de a privi lucrurile în adâncime și în perspectivă, semidoctul, ajuns în momente turburi la locuri de seamă, devine o primejdie de moarte, el, din mândria sa prostească, preferând orice, în afară de ajutorul, sfatul sau chiar părerea altuia.

Fricos până la lașitate când este vorba de propria lui piele, semidoctul ajuns devine de o mare ferocitate prostească, irațională, dar cu atât mai mult primejdioasă.

Sunt și semidocti benigni, care își expun „gândurile lor colosale”, fie la gură-cască, fie la gazetă, fie față de cei cari anumit vor să petreacă ascultând cele mai schimonosite vorbe și cele mai fantastice idei.

În general semidoctul este un om bolnav, „lovit cu leuca”, apucat de „alte alea”.

Cum este și natural el nu poate fi produs decât de mediu viciat al orașelor.

Vremea noastră este foarte prielnică înmulțirii blestematei ciuperci a semidoctilor. Frământările adânci, care răscocesc omenirea, scot la suprafață și multe „gozuri”, care însă după puțină svârcolire sunt aruncate departe.

Ceeace constituie caracterul esențial în definirea semidoctului nu este atât lipsa de anumite cunoștințe, cât mai mult „suficiența”, cu care discută toate chestiunile și îndrăzneala nesăbuită în vorbă, în faptă și în gândirea-i răvășită.

Bunul simț, care face noblețea omului, la semidoct nu există.

Măsura în gândire este înlocuită cu vorbe mari și late, care pot seduce pe naivi sau pe săracii cu duhul.

O privire ironică, un zâmbet de dispreț, o indiferență totală, sunt armele sigure, ucigătoare aproape, pentru grandilocvența, sofismele și ideile năstrășnice ale semidoctilor, a căror falsă strălucire începe să se întunece.

Ion Berciu

BIBLIOGRAFIE

Al. Lascarov-Moldovanu, SCRISORI DE RAZBOI. Pag. 351. Edit. Cugetarea, București

AL. LASCAROV-MOLDOVANU, *Scrisori de Război*. Pag. 351. Edit. Cugetarea, București 1942.

Dacă 1940 a primit consacrarea unanimă, ca anul prăbușirilor și suferințelor naționale, atunci hotărât că 1941, este anul începutului de reînviere națională, Ea începe cu 22 Iunie 1941, când România alături de mării ei aliați intră în lupta contra monstrului bolșevic și a fiarei apocaliptice dela Răsărit. Data aceasta rămâne pentru Patrie începutul gloriei naționale în lupta de desrobire a fraților cutropiți de călcâiele satrapilor lui Stalin.

Lespedea care s'a așezat peste neamul nostru, ca peste

un mormânt, a fost prăvălită prin puterea de viață și prin hotărârea dârză de a ne scrie cu sânge istoria cea nouă. Ziua războiului din vara trecută a fast un moment de ușurare a sufletului și de entuziastă acceptare a jertfei celei mari pentru viața și dreptatea cauzei românești. Fiii Patriei într'un iureș năvalnic au pornit să înfrunte primejdiile și moartea năpraznică, pentru ca să smulgă din mâinile barbarilor glia strămoșească. Se țese neîntrerupt de atunci e-popea cea mare a neamului, cu credință și hotărâre, cu sânge și jertfă și cu vitejie și glorie neperitoare. Vitejii români luptă ca niște eroi le-

(continuare în pag. 3-a)

Al. Lascarov-Moldovanu: SCRISORI DE RAZBOI

(continuare din pag. 2-a)

gendari, pentru a spăla fruntea neamului pătată de dezoare și pentru a înfrânge puterea puhoiului bolșevic care primejduia însăși existența continentului european. În această uriașă încleștare între două lumi, între două ideologii, Patria noastră aduce întreg sufletul ei de credință și jertfă neșovăelnică. Suflarea românească întregă trăește în cadenta și simțirea războiului sfânt pe care-l duce.

Ostașii țării sunt pe frontul de foc unde prin luptă dărză rănesc pe dușmanul de moarte iar, țara întregă stă în spatele lor, ca al doilea front, rezemându-i cu încrederea și îndemnul lor. Între cele două fronturi este o legătură sufletească indiscutabilă.

Despre această mare comuniune sufletească între front și țară, despre oglindirea războiului sfânt în conștiința fiilor țării, ne convinge mai bine decât orice, lucrarea cu titlul de mai sus a d-lui L. Moldovanu. Scriitor creștin, adânc cunosător al vieții sufletești a poporului român, înfățișător neîntrecut al frumuseților morale a sufletului popular, d-l L. Moldovanu fiind concentrat la cenzura centrală din București, l-a ispitit gândul să cunoască pulsul și temperatura sufletească a nației în uriașul război contra bolșevismului.

Cartea cuprinde 1290 extra-se din scrisorile de război, pentru timpul dela 22 Iunie—12 Decembrie 1941 și le numește „documente sufletești”. Într-adevăr în acest vast material trăit se reflectează clocotul și sămțământul sufletului românesc în războiul sfânt al Patriei. Acest fapt autorul îl remarcă scriind „Cel ce are o minte clar văzătoare și o inimă care nu-i împietrită de nepăsare, va simți, de sigur, că în scrisorile cuprinse aici, palpită, în unele din cele mai înalte și mai sincere forme de expresiune, toate însușirile și toate frumusețile acestui suflet românesc, luat în „totalitatea lui”. (Cuvânt înainte).

Vom întâlni în cuprinsul scrisorilor, în primul rând dușoșia căminului familiar, unde tatăl deși nu este prezent, totuși guvernează destinele familiei. În frontul de foc, vom găsi palpitând accentele vitejiei românești concretizată în cuvântul: „Datoria”! și conștiința groaznică primejdii dela Răsărit. Alături de ostașii frontului, cei dela cămin

se simțesc mobilizați în frontul uriaș al muncii interne asigurând pe luptători, că ei sunt în spatele lor, ca un zid al solidarității naționale. Adesea se exprimă recunoștința că acei din spate nu sunt vrednici nici „să spele picioarele celor cari luptă pe front. În legătură cu viața religioasă se constată că, semnele credinței sunt foarte evidente. Nu este scrisoare în care numele lui Dumnezeu să nu fie pronunțat. Despre complexul acestei probleme, autorul scrie: noi dela războiul din 1916 până la cel din 1941, am trăit o creștinătate mereu crescută. Însăși complexitatea vieții sufletești de după războiul din 1916, aduce o sete mare de cer. Sufletul românesc asediat de-o mulțime de probleme și situațiuni noi, se simțea împins cu putere spre zarea mângâitoare a credinței. Toți duhovnicii bisericii noastre pot confirma acest lucru prin multitudinea și infinita varietatea problemelor și-a scrupulelor de conștiință ce le-au fost puse spre limpezire, îndrumare și mângâiere” (pag. 234).

În capitolul Răniții-Spitalele, se observă o discreție deosebită, căci ei nu se laudă cu ranele lor și nu-și fac titlu de vitejie și de merite din aceasta. Din scrisorile răniților se mai vedește și sentimentul de recunoștință față de medicii spitalelor cari își împlinesc slujba cu devotament.

Ineditul acestui război sunt și poeziile patriotice ale ostașilor care cuprind accente de adâncă dragoste pentru Patrie și Rege. Cartea se încheie cu scrisori cari cuprind bucuria și entuziasmul exprimat după căderea cetății Odesa.

Fericită inspirație a avut d-nul L. Moldovanu, când s'a hotărât să fixeze în tipar documentele sufletului românesc în războiul crucii. Aceste crâmpene de scrisori, vor rămâne pentru posteritate, ca o evanghelie națională, care se va ceti din neam în neam pentru trăirea vie în conștiință a faptelor înaintașilor. Pentru contemporani aceste frânturi de suflet românesc pot fi socotite drept Cartea Neamului și a vitejiei românești din anul 1941. Să ne apropiem de ele cu sentimente de evlavie, ca de un testament al simțirii românești. Ne îngăduim, să transcriem trei din aceste crâmpene. *Scrisoarea nr. 185.*

„Scumpă mamă și surioară...
„Nu știu nimic de Costache și „nici acasă la el nu știe — și „acuma de ce trebuie să tot „plângeți, că dacă o fi murit, „o murit pe câmpul de onoare și va fi fericit în lumea cea „laltă, căci a murit pentru patrie și întregirea neamului”.. (pag. 54).

Scrisoarea nr. 333.

„Scumpul și neuitatul meu „fiu. Sunt foarte îngrijorat de „tine dar așa trebuie să fie

căci a venit timpul să ne jert- „fim cu toții pentru neam și „țară cum sau jertfit și stră- „moșii Neamului Românesc”, *Scrisoarea nr. 935.* Un soldat cătră soție.

„...Ți-am scris că sunt ră- „nit pentru Patrie dragă, căci „până nu eram eu rănit și al- „tul ca mine, nu puteam câști- „ga sfântul nostru pământ, „ce-a rămas dela strămoși...

Pr. L. David

ATITUDINE PASTORALĂ

(continuare din pag. 1-a)

Știu, din experiența proprie, necazurile aproape de nebiruit pentru a mulțumi cererile mai mult sau mai puțin îndreptățite. Dar mai știu și aceea, că poporul nostru are acel simț al aprecierii dacă preotul este sau nu, drept în judecata sa.

Deci nu este indiferent felul de comportare al preotului în luarea hotărârilor de împărțirea ajutoarelor familiilor celor concentrați. Obiectivitate, părintească purtare de grijă și mai ales dragoste de

adevăr, iată temeliile sfatului preotesc.

De aceea stăruim în mod deosebit asupra acestei obligații a preotului și pun la inima tuturor, ca să facă din ea un prilej de vrednicie preotească. Împlinirea cu inimă a acestei îndatoriri, va forma un brâu al dragostei fiești față de preot, cu care se va putea încinge în toate împrejurările. Și aceste împrejurări, bat mereu la poarta vieții.

C.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Părinte Nicolae, Mitropolitul Ardealului, a binevoit să confirme pe P. C. prot. Al. Baba, președintele Vicariatului, în postul de vicar al Vicariatului de Alba-Iulia. Această înaltă încredere arătată P. C. prot. Al. Baba, se resfrânge asupra întregului Vicariat și rămânem recunoscători I. P. S. Părinte Nicolae, pentru binevoitoarea purtare de grijă.

Abonament de sprijin. D-l Ion I. Lapedatu, directorul Băncii Naționale din București, a binevoit să-ne trimită suma de 3.000 Lei, drept abonament de sprijin pentru „Renașterea”.

Pentru o gazetă ce nu are alte posibilități de acoperirea cheltuielilor cu tiparul, decât numărul redus al abonaților, gestul d-lui director Ion I. Lapedatu este un real ajutor și o plăcută încurajare.

Exprimăm și pe această cale, respectuoasele noastre mulțumiri.

„Industria Sârmei”, din Câmpia-Turzii, a binevoit să contribuie la ajutorarea prețuitei reviste de familie „Viața Ilustrată”, ce apare în Cluj cu binecu-

vântarea P. S. Părinte Episcop Nicolae Colan, trimițând suma de 2.000 Lei drept abonament de sprijin.

Ne bucurăm, că numărul mărinosilor sprijinitori sporește mereu, spre încurajarea ostentorilor celor ce conduc revista. În numele revistei, exprimăm și pe această cale, cele mai curate mulțumiri.

O statistică hotăritoare. Județul Arad, margină de țară, are după recensământul din 1941, împreună cu orașul Arad, următorul procentaj de naționalități: Români 63,4 la sută; Unguri: 16,9 la sută; Germani 12,6 la sută; Evrei: 2,2 la sută; alte naționalități: 4,9 la sută. Aceste date reale, vorbesc dela sine!

Academia Teologică „Andreiană”, din Sibiu, a publicat și anul acesta un bogat Anuar pe anul școlar 1941/1942, datorit muncii stăruitoare a distinsului rector, P. C. prot. Dr. Stăniloae.

Pe lângă datele statistice, Anuarul cuprinde studiul d. prof. Dr. N. Neaga: „Perspective mesianice în psalmi” și tratatul pâr. prof. Dr. Grigorie T. Marcu: „Mythos, Dela epistolele pastorale și până la d-l Lucian Blaga”. Asupra acestui tratat, vom reveni.

D. prof. Ion Lupas în propa-
gandă românească. Răspun-
zând invitației Rectoratului U-
niversităților din Leipzig, Tü-
bingen, Breslau, Viena, Mün-
chen, Bratislava și Berlin, d-l
prof. Ion Lupas a ținut în cursul
lunilor Mai și Iunie, în aceste
centre universitare, nu mai pu-
țin de 12 conferințe istorice.

Față de propaganda sistema-
tică de ponegrire a neamului
nostru, de către ceice nu ne pot
iubi niciodată, competența isto-
rică și științifică a ilustrului
profesor, ne-a adus reale servi-
cii. Subiectele istorice și actua-
le, dezvoltate cu'n aparat do-
cumentar și real, au fost pre-
tutindeni ascultate cu viu in-
teres.

Ne bucurăm de contribuția
prețioasă ce aduce, ilustrul pro-
fesor și membru al corporațiilor
noastre bisericesti, pentru uni-
tatea neamului.

★

Parastas. În ziua de 29 Iunie
e. s'a ținut, în Sibiu, parastas
pentru neuitatul diacon **Petru**
Gherman, fost profesor la Aca-
demia teologică „Andreiană”
dela a cărui săvârșire din viață
s'a împlinit un an. Au luat par-
te la această pomenire: mem-
brii familiei, profesorii și stu-
denții teologi, împreună cu
rectorul Academiei, membrii
Reuniunii de muzică „Gh. Di-
ma”, precum și prietenii și cu-
noștii reposatului. Slujba re-
ligioasă a fost săvârșită de un
sobor de 7 preoți, în frunte cu
P. C. prot. stavrofor Dr. D.
Stăniloac. La sfârșitul parasta-
sului s'a sfințit crucea pusă la
mormânt.

★

Sevastopolul. Incestăm pe
răboiul vitejiilor eroismului
românesc și căderea celei mai
puternice fortărețe: Sevastopo-
lul. Alături de drapelul ger-

man, tricolorul românesc fâl-
faie peste puternica cetate, spre
a mărturisi odată cu vitejia
noastră și dreptatea româneas-
că.

★

Eroul Mihăescu Traian. In-
crestăm moartea eroică a capo-
ralului Mihăescu Traian, care
și-a jertfit viața pentru apăra-
rea banurilor Episcopiei noas-
tre din pădurea Feleaacului. O-
rașul Turda și toate autorită-
țile locale, au cinstit memoria
bravului erou ce n'a lăsat să
fie încălecat pământul țării
noastre.

Prohodit în duiioase cântări
de rugă și petrecut în sunete
de fanfară, corpul neînsufletit
al caporalului erou Mihăescu
Traian a fost depus în Cimiti-
rul Eroilor. Aici a luat cuvân-
tul d. Colonel Prodan Dumitru
care a elogiat sacrificiul capo-
ralului Mihăescu Traian care
prin fapta sa s'a înseris printre
eroii Neamului.

★

Banca Națională a României
anunță că s'a prelungit term-
nul de retragere din circulație
a biletelor de 500 Lei, cu chipul
fostului Rege Carol II, până la
15 August e.

Asemenea se retrag din circula-
ție, până la 30 Septembrie e.,
biletele de 1000 Lei de culoare
cafenie-închisă, cari înfățișează
privite în zare, pe cercul alb
din mijloc, capul fostului Rege
Carol II și peste care nu s'au
tipărit cele „două țărânci cu
sapa pe umăr”.

„Duh și Adevăr”, revista omi-
letică a preoșimii timișorene, a
apărut pe lunile Iulie-Septem-
vrie e., cu un bogat și ales ma-
terial pentru predică. Ea se
recomandă prin cuprinsul său.

ordin bisericesc, să se adrese-
ze chiriarhului prin organele
de conducere ale bisericii, de
unde vor primi îndrumările
căvenite.

Aducem această la cunoș-
tință preoșimii spre știre și o-
rientare.

Alba-Iulia, 6 Iulie 1942.

Președinte Vicar:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciurus

Nr. 325—1942.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei
Mogoș-Micleși, protopopiatul
Lupsa, devenită vacantă, să
publică concurs cu termen de
30 zile dela prima publicare în
„Renasterea”.

Preoșul numit va beneficia
de următoarele venituri:

1. Salar dela Stat conform
cualificației;
2. Casă parohială nouă, cu
dependințele necesare, și gră-
dină;
3. Sesiunea parohială 4 jug.
fănaș și cimitirul cu pomi;
4. Stolele obișnuite, și cari
se vor fixa din nou prin consi-
liu în conformitate cu scumpe-
tea la zi, în conțelegere cu noul
preor.

Candidații își vor înainta,
în termenul fixat, cererea cu
actele regulamentare Venera-
tului Consiliu Vicarial, apoi
cu avizarea subscrișului Oficiu
să pot prezenta în parohie ca
să facă cunoștință cu credin-
cioșii.

Baia de Arieș, la 7 Mai 1942.

Oficiul protopopesc în con-
telegere cu consiliul parohial.

Protopop Vasile Șpan

Nr. 294—1942.

2—3

CONCURS

Se publică concurs pentru
postul de paroh devenit va-
cant din parohia Cristești,
cu termen de 30 zile dela în-
ția apariție în „Renasterea”.

Beneficiile împreunate cu
acest post sunt:

1. Salarul dela Stat, conform
calificației candidatului ales
și numit și a anilor lui de ser-
viciu.
2. Locuință în natură.
3. Uzufuctul alor cca 800
stj. suprafață fănaș și 400 stj.
arător.
4. Contribuție în natură de
cca 70 ferdele grâu, ori po-
rumb dela credincioși.
5. Onorariile stolare obici-

PARTEA OFICIALĂ

No. 2542/1942.

COMUNICAT

Având în vedere dispozi-
țiile On. Minister al Cultelor
Nr. 54.782/1941 îndrumăm pe
toți preoșii ca până la data de
20 Iulie e. să trimită la Ofi-
ciile protopopești numele tu-
turor morșilor în rășboiu din
parohiile lor. Se va însemna
numele mortului, ocupația,
gradul de armată, vârsta, ziua
morșii, locul unde a căzut și
unde este înmormântat. Avem
nevoie de aceste acte complete
și exacte, pe cari invităm pe
P. P. C. C. protopopi să ni le
trimită fără amânare, ca să
putem înainta Ministerului.

Tabloul morșilor din parohie
va fi afișat și de preoșii în bi-
serica lor parohială și se vor
pomeni la Sf. Liturgii.

Alba-Iulia, 26 Iunie 1942.

Președinte Vicar:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciurus

No. 2624/1942.

COMUNICAT

Unii dintre preoșii au făcut
întâmpinări direct la Condu-
cătorul Statului sau la alte
organe civile în chestiuni bi-
sericești, rezolvate de Sf. Si-
nod sau de organele bisericii,
pe cari dâșii poate nu le cu-
nosec. Sinodul permanent al Sf.
Sinod s'a ocupat în ședința sa
din 12 Martie de problema a-
ccasta și a dat avizul să se
pună în vedere preoșilor, ca
în caz când au vre-o nedume-
rire asupra unor probleme de

noite.

Concurenții își vor înainta
cererile la Veneratul Vicariat
din Alba Iulia, în termenul a-
rătat mai sus. Iar pentru a
face cunoștință cu credincioșii
se pot prezenta în parohie, în
timpul reglementar.

Cristești, la 14 Iunie 1942.

Of. protopop. în înțelegere
cu Consiliul parohial din
Cristești:

Protopop. Iosif Pop

OFICIUL PAROHIAL ORT.
ROM. BUTENI

PUBICATIE DE LICITATIE

Consiliul parohial ort. rom.
din Buteni, jud. Cluj—Turda,
dă în întreprindere, pe cale de
licitație publică terminarea
noii biserici (lucrări de tâm-
plărie și pictarea bisericii),
precum și terminarea a 3 ca-
mere la casa parohială, con-
form planului și devizului a-
probat de Veneratul Consiliu
Eparhial din Cluj, invitând
pe cei interesați, ca până la
data de 25 Iulie a. e. ora 12
a. m. să-și înainteze Consiliu-
lui parohial oferta în scris, în
chisă și sigilată.

Licitajia se va ținea în ziua
de 26 Iulie a. e. ora 3 p. m. în
cancelaria oficiului parohial
ort. rom. din localitate, când
se va ține cu ori câți licitanți
vor fi prezenți, sau prin bună
invoială.

Doritorii de a lua parte la
licitație vor depune pe lângă
oferta închisă și sigilată și o
garanție de 10% din suma o-
ferită, în numerar sau în ef-
fecte garantate de Stat.

Consiliul parohial își rezerva
dreptul de a încredința ex-
cutarea lucrării, fără conside-
rare la prețuri și condiții, ace-
luia dintre ofertanți, care
prezintă mai multă garanție
morală și materială.

Planul, devizul și caetul de
sarcini se pot vedea zilnic la
oficiul parohial din Buteni.
Parohia nu suportă nici un fel
de spese de deplasare în vede-
rea participării la licitație.

Buteni, la 17 Mai 1942.

Nr. 62/1942.

Pr. V. Matei, paroh
Brișan George, epitrop
adm. protopopesc,
Pr. Teodor Tiboca

Poșta redacției

Pr. V. Ș. din S. d. c. Proble-
ma o considerăm închisă. Aș-
teptăm alte chestiuni de ordin
general.

IN ATENȚIUNEA CITITORILOR!

La Vicariatul ort. rom.
din ALBA-IULIA
se află de vânzare, un număr redus,
din ultimele publicații apărute în Cluj,
prin osărdia P. S. Episcop
NICOLAE COLAN

Ceice doresc a-le avea, vor trimite costul lor, plus cheltuelie de expe-
diere, la adresa Vicariatului.

Întă lista cărților în depozit:

1. „Noul Testament” în tălmăcire de P. S. Episcop Nicolae
Colan, Cluj, 1942. Legat în pânză — Prețul — — — 280 Lei
2. Emil Fiedler, Omul cel nou, în românește de Părintele Ni-
colae, Cluj, 1941 — Prețul — — — — — 80 Lei
3. Prot. Dr. L. G. Munteanu: Viața Mântuitorului nostru Iisus
Hristos, povestită pe înțelesul tuturor, Cluj, 1941. Prețul 100 Lei
4. Prot. Dr. L. G. Munteanu: Viața Sfântului Apostol Pavel. Cluj,
1942. — Prețul — — — — — 100 Lei